

Men selvfølgelig skal den Vareproduktion, der foregaar, ske med saa smaa Omkostninger, som det er nødvendigt, for at vi under normale Forhold kan konkurrere med Priserne paa Verdensmarkedet. Jeg maa sige, at det havde været lykkeligere, om vi i Fjor kunde have undladt at gaa til Importreguleringen, og det havde været meget tilfredsstillende, om Forholdene nu havde været saaledes, at vi kunde undlade at skride til den Lovgivning, vi er i Færd med at gennemføre; men som Følge af de ganske abnorme Forhold er Konkurrencen udefra saaledes, at vi i nogen Grad maa skabe et Værn. Efter de fremkomne Oplysninger vilde det nemlig medføre Tab af Arbejdsmuligheder og Tab af de Værdier, der nu en Gang er anbragt i disse Virksomheder her hjemme, hvis man ikke traf Foranstaltninger af den Art, og vi har tabt nok her i Landet, vi taaler ikke at tabe mere.

Regeringen har ment, at den hidtil gældende Importregulering af forskellige Hensyn ikke kunde fortsættes. Jeg er ikke blevet overbevist om, at de Grunde og de Hensyn, der har været anført, er af den Art, at det var umuligt at opretholde Importreguleringen. Men naar man skal have gennemført en Foranstaltning i denne Retning, og man søger at naa en Realitet, maa man søge Samarbejde med dem, der vil foretage i alt Fald noget for at værne de paagældende Industrier; og da der igennem det foreliggende Lovforslag dog i nogen Grad ydes et Værn, da det, som jeg sagde før, i alt Fald er bedre, end at vi glider ud i det tomme Rum, har mine Meningsfæller i det andet høje Ting sluttet sig til de foreslaaede Foranstaltninger, og fra konservativ Side i dette høje Ting vil man ogsaa slutte sig til dem. Der blev sagt før om Cigarer, at det er en Luksus, og det er vel rigtigt; det er vel ogsaa en Luksus, naar der anvendes Silketøj og andre fine Stoffer i Fodtøj. Men fordi det nu er Luksus for dem, der ryger Cigarerne og bruger det fine Skotøj, er det ikke Luksus for dem, der laver det; og for dem, der har deres Arbejde, deres Erhverv ved det, er det ramme Alvor, hvis Forbruget her i Landet af disse Varer tager af og der derved fremkaldes en forøget Arbejdsløshed. Jeg synes, at det allerede af dette Hensyn er nødvendigt, at man sørger for at opretholde den stedlige Fabrikation i det Omfang, hvori det kan lade sig gøre. Det er haarde Tider, vi lever i, og Haabet om, at Verdenskrigens Ophør hurtigt skulde have bragt gode og normale Forhold for det danske Folk, er jo ikke gaaet i Opfyldelse. Men hjælpes vi med at bøde paa Forholdene, vil maaske de

trange Tider, som vi er inde i, dog skride lidt bedre, end det ellers vilde være Tilfældet.

Der klages over — der blev ogsaa af det ærede 12te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) udtalt en Beklagelse over — Bestemmelserne i Lovforslagets § 3, som skulde føre til mindre Fortjeneste. Jeg spørger imidlertid mig selv, jeg spørger alle: er vi egentlig ikke inde i en Tid, hvor vi alle maa være indstillet paa at tjene mindre og sætte vort Forbrug ned? Jeg tror, at den nedadgaaende Bevægelse, selv om der maaske i Øjeblikket er ligesom et Pust, der skulde tyde paa en Stigning, sikkert vil blive ved at gøre sig gældende. Alle vore Udgifter og alle vore Omkostninger er jo ogsaa betydeligt højere oppe end i Aarene 1912, 13 og 14; vi skal derfor endnu et langt Stykke ned. Men dersom nogen kan anvise en Vej, ad hvilken hele Befolkningen kan faa en Merindkomst, saa kom med Raadet, og sig, hvor Vejen er. Hvis den saa er bærekraftig, kan man følge den, men dette, at man indenfor vort lille Samfund betaler hinanden højere og højere Arbejdslønninger, højere og højere Varepriser o. s. v., det fører kun ned i Dybet — det har vi set i de andre Lande —, ned i Afgrunden, og saa vil Danmark ganske sikkert faa lige saa vanskeligt som de andre Lande, der er blevet ramt af disse Forhold, ved at komme op igen. Det er ikke det, der gør det. Men fordi Rigsdagen nu vedtager dette Lovforslag, kan der godt, som jeg nævnte, komme andre Tanker, andre Ideer frem, og hvis de er bærekraftige, kan vi ogsaa tage dem op. Jeg er ingenlunde sikker paa, at det Lovforslag, vi nu gennemfører, vil virke bedre eller lige saa godt som den Lov, vi havde, men jeg mener, at Forholdene, som de ligger, nødvendiggør, at vi vedtager Lovforslaget.

Jeg synes, at det ærede 12te tingvalgte Medlem, som talte saa meget imod, at Arbejderne skulde nedsætte deres Fordringer til Arbejdslønninger, modsagde sig selv noget. Det ærede Medlem fremhævede jo nemlig, hvor lave Arbejdslønningerne er i andre Lande i Modsætning til Lønningerne her, og hvis vi, naar denne Lovgivning ophæves, skal kunne glide væk fra Kriseværn og Krisetold — kært Barn har mange Navne, tag det, De vil, jeg ser paa Realiteten —, skal kunne staa paa egen Fod, maa man sørge for, at den Produktion, der er til den Tid, er bragt ned i et saadant Niveau, at den kan optage Konkurrencen med de Varer, der vil komme til Landet udefra. Det ærede Medlem var bange for, at denne Lov skulde medføre en Forhøjelse